

Канд. фіз.-мат. наук Катан В. О., Морока С. Р.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРОГНОЗУВАННЯ
ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ**

Інновації відіграють важливу роль у сучасному світі. Країна, яка відіграє ключову роль у поглинанні та управлінні інноваціями, є провідною економікою. Ефективні інновації приносять багато переваг побудові ефективної економіки. Хоча стабілізація макроекономічних показників останнім часом була успішною, Україні ще належить досягти конкретних результатів в експорті інноваційної продукції та сприянні торгівлі новими вітчизняними виробниками.

Незважаючи на прогрес, досягнутий у стабілізації макроекономічних показників, за останні роки Україна не змогла досягти конкретних результатів щодо експорту інноваційної продукції та сприяння операціям. На жаль, зона оновлення України ще не стала дуже привабливою для вітчизняних та іноземних інвесторів. Результат значною мірою зумовлений обмеженою можливістю держави спрямовувати фінансові потоки на інноваційний економічний розвиток, який, згідно досвіду розвинених країн, набагато перевищує ресурси, необхідні для наукової політики та традиційних технологій, та недостатня урядова увага для підтримки міжнародного інноваційного співробітництва між Україною та іноземні партнери [1].

Основними завданнями підтримки інноваційного розвитку є: реструктуризація національної економіки; створення адаптивної інфраструктури для інновацій; спеціальне навчання для висококваліфікованих робітників та лідерів інновацій у високотехнологічній галузі; створення ринку інноваційних продуктів, що забезпечують повний захист прав інтелектуальної власності.

В даний час в Україні немає чіткої системи створення, оцінки та затвердження органів державної влади та управління програмами на державному рівні. Розробка та впровадження програм не керуються типовими етапами та процедурами, основними принципами та завданнями управління програмами: ціллю, складністю, варіантами та управлінням програмою управління. Більшість проектів за соціально-економічною програмою реалізуються за критеріями, що не замінюють, без торгів та державної експертизи [2].

Отже, основними напрямками формування та розвитку національних ринків інноваційної продукції є:

- Покрокова підтримка формування національної мережі для комерціалізації інноваційних продуктів та передачі технологій. Спочатку мережа повинна

охоплювати 2-3, а потім 5-7 регіональних центрів комерціалізації та передачі технологій та інноваційної продукції у Києві, Маріуполі, Харкові, Дніпрі, Львові, Одесі та Миколаєві. Важливо максимально використати іноземний досвід при створенні української мережі [3].

- Розробити програми науково-технічного співробітництва між державними установами, університетами, кампусами та університетами в галузі науки та промисловості на основі державних контрактів або інших угод, включаючи роботу, на всіх етапах циклу змін. Такі програми складають основу для формування нової системи державно-приватного партнерства для розробки та використання нових технологій.

- Підтримка підготовки посередників та технічних менеджерів у галузі наукомісткої економіки. Зусилля державного та приватного секторів повинні – забезпечити зростання провідної ролі для галузей, що генерують, обробляють та розгортають відповідну інформацію (дані про конкретну діяльність) у всіх секторах.

- Створення правової бази, яка може ефективно спілкуватися між творцями, власниками та користувачами ресурсів та інформаційних систем та усіма митцями, що рухаються в суспільстві знань.

– Сприяти розвитку та інноваціям галузей, заснованих на широкому використанні інформаційно-комунікаційних технологій (освіта, культура, охорона здоров'я, малий бізнес, суспільне життя, соціальний захист) [4].

– Створити умови для надання пріоритету розвитку інформаційних технологій у країні та збільшення експортних можливостей, затінити цю сферу діяльності.

- Розвивати сучасну інформаційно-комунікаційну інфраструктуру в країні за допомогою національної науково-технічної інформаційної системи.

Список використаних джерел:

1. Пенькова О.Г. Проблеми реалізації інноваційної стратегії розвитку України / О.Г. Пенькова // Формування ринкових відносин в Україні. – № 9. – 2013. – С. 99.
2. Наукова та інноваційна діяльність в Україні у 2013 році / Державна служба статистики України. – К., 2014. – 165 с.
3. Проект ЄС «Вдосконалення стратегій, політики та регулювання інновацій в Україні» Інноваційна політика: європейський досвід і рекомендації для України (том 3). – Київ. – 2011.
4. Тараненко І.В. Маркетингові інновації: теоретико-методичні засади та досвід упровадження в країнах ЄС / І.В. Тараненко // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2012. – № 4. – С. 58–65.